

[Leif Hermann]

ministeren sagde; ikke fordi vi er tilfredse med det, men det er dog efter vores opfattelse bedre end det, fru Lone Dybkjær har sagt.

Jeg vil gerne bede fru Lone Dybkjær om at komme herop og bekræfte, at den radikale dagsorden – med det mål, Det Radikale Venstre har sat sig – betyder et indgreb over for kunstgødningsforbruget på mindst 100.000 t. Det vil jeg gerne bede fru Lone Dybkjær om at komme op og bekræfte. Det er vigtigt, for som ministeren så tydeligt klarlagde det, har udvaskningsberegningerne noget at gøre med kunstgødningsforbruget.

Det andet, jeg gerne vil bede fru Lone Dybkjær om at forklare os, er: hvad er det for en finansieringsplan, fru Lone Dybkjær nu skal have? Ministeren har forklaret, at det koster kommunerne 8–9 mia. kr. i anlægsudgifter, industrien 1–2 mia. kr., landbruget et driftstab på 30–200 mill. kr. – plus driftsudgifter for kommuner og industri. Nu vil jeg gerne vide: hvad er det for yderligere detaljer, Det Radikale Venstre vil have?

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg synes også, det var meget interessant at høre ministeren sige, at der, hvis den radikale målsætning skal gennemføres fuldt ud, efter hans opfattelse kunne blive tale om, at man laver en begrænsning af forbruget – sådan forstod jeg ministeren – også ud over 100.000 t kvælstofholdig kunstgødning.

Så vil jeg bare gøre opmærksom på, at det jo rent faktisk er, hvad VS igennem hele denne debat har forsøgt at få Folketinget med på. Vi har foreslået en dagsorden, som går ud på, at man virkelig tager fat på at reducere forbruget af kvælstofholdig kunstgødning. Og når alle erkender, at selv en reduktion på 100.000 t ikke er tilstrækkelig, men at der skal mere til, sandsynligvis noget, der ligger omkring de 190.000–200.000 t, som vi har foreslået, hvorfor kommer denne erkendelse så først på denne tid af dagen?

Hvorfor kom den ikke på et tidspunkt, hvor man kunne sikre sig, at der blev vedtaget en dagsorden, som indeholdt de nødvendige skridt? Hvorfor kom Det Radikale Venstre så ikke med et klart budskab om sådanne begrænsninger i dets forslag til motiveret dagsorden?

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KRF):

Nu behøver jeg jo ikke at svare for fru Lone Dybkjær, men jeg kan da gøre hr. Leif Hermann opmærksom på, at går vi tilbage til gødningsforbruget i 1914 – da brugte man ikke ret megen kunstgødning – så var udvaskningen 138 i forhold til nu 200. Det vil altså sige, at hvis man skal ned på det, som De Radikale foreslår, så skal man reducere med 75 pct.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg er sådan set glad for, at miljøministeren bærer lidt. Problemerne er alvorlige, og jeg synes virkelig også, det er på tide, at vi kommer i gang med at løse dem.

Jeg skal i øvrigt også sige, at jeg er enig med miljøministeren i hans vurdering af det radikale dagsordensforslag. Det er en skærpe af regeringens aktionsplan uden nogen som helst tvivl, og når folk har været temmelig meget i tvivl om, hvad der var indeholdt i det radikale dagsordensforslag, så tror jeg faktisk, det skyldes, at man ikke har hørt efter, hvad jeg sagde.

Løvig Simonsen (S):

Nu har vi jo hørt miljøministerens svar, og jeg vil da også sige tak for de pæne ord, hr. miljøminister. Det var jo dejligt at høre, at regeringen holder fast ved sin aktionsplan, efter at den nu er tillempet og rettet til og udvidet, således at det, hvis det nu kommer til at gå sådan, som miljøministeren regner med, endda vil blive svært at overholde de ting, man har sagt ja til. Men det vil vi komme tilbage til.

Men jeg har først nogle enkelte bemærkninger vedrørende det tekniske, for jeg har lagt mærke til, at der er visse medlemmer af Folketinget, der har meget travlt med at bestige talerstolen og læse op af store udredninger, som de har beskæftiget sig med. Jeg skal så lige gøre opmærksom på, at der f.eks. er kommet en rapport om udviklingen i kvælstof-tabene fra dansk landbrug og konsekvenserne for vandmiljøet, udgivet af Vandkvalitetsinstituttet, ATV, i april 1984, og jeg skal kun læse konklusionen op, nemlig: